

αύτὸν ἐδικόν της, ἥγουν τῆς νύμφης ἀκόμ(ι) καὶ ὅτι ντεσκαδέντζια τῆς θέλει γγύζη
30 ἀπὸ τῆς Ἀγγελέτας, τῆς ἀδελφής της, εἰς τὸν θάνατόν της, ἥγουν ἀπὸ τὸ ἀμπέλ(ην)
τΑγερσανίου (καὶ) ἀπὸ τὸ σποίτην της, καὶ αὐτὰ ἐδικά της.

'Απὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος καὶ ὁ γαμπρὸς τάσσι καὶ αὐτὸς τῆς γυναικός του (καὶ)
τῶν παιδίων, ὃποῦ θέλει κάμει ἀντάμα της ὅτι ἔχει καὶ ἀφεντεύει τὴν σήμερον καὶ
ὅτι θέλει κοιστάρει σόλην του τὴν ζωὴν, στάμπελε μόμπηλε, καὶ τὰ ἔξης.

35 Μετὴν κοντετζίων ἐτούτην θέλουν καὶ τάσσουν τὰ λεγώμενα προικία οἱ μερίδες·
ὅτι ἀν κάμουσ(ιν) παι(δία) ἐκ τῆς σαρκός τ(ων), να τὰ κληρονομούσιν ἀμε ἀν ἀποθάνη
όμπρὸς ἡ νύμφη ἄκληρος, νάχει ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρώσιν του μοναχὰ κατὰ
τὴν τάξην, καὶ τὰ δε λοιπά της προικία νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πλαίσια της πρόξυμοις
μετὰ μυσά τως ἀκοίστα· ὅμοίως ἀν ἀποθάνη ὁ γαμ[πρὸς], ἡ νύμφη νὰ γαλδέρει τὸ
40 ἐδικόν του ὄλλον ἕως νὰ κρατεῖ τὴν τιμήν του κατὰ τὴν τάξην, (καὶ) τελειώνοντα
ἡ τημή του, νὰ στρέφουνται τὰ δε λοιπά του εἰς τοὺς πλαίσια του πρόξυμοις [.]
μετὰ μυσά των ἀκοίστα. Βάλουσ(ιν) καὶ ἀληλογίαν (ὑπέρπυρα) 500, ὁ ἀληλογίσας νὰ
τὰ πληρώνῃ τὰ ἡμιση τῆς ἀφεντί(ας) καὶ τὰ ἡμιση τῆς μερίδος, ὃποῦ στέργει, (καὶ)
τὰ ἔξης, καὶ πάλλη νὰ στέκει βεβαία ἡ παρουσσα γραφή. Δια μαρτυρίας τοῦ μισερ
45 πρε Νικολοῦ Ντελιβέγια, Ντεζαουερίου, μισερ Μαρκου Καταλούζου καὶ μισερ Ἀντω-
νίου Κοίτου, τοῦ μισερ Ιάκουμου, καὶ τοῦ μισερ Φραντζέσκου Αμάη καὶ τοῦ μισ-
στρο Λιανοῦ Μοσκόπουλου.

Εὔγαλμ(ένη). Εὔγαλμ(ένη) πάλη.

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. ,αφνά, μηνὶ 'Απριλλίω ιη'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον)
τῆς Ναξίας, εἰς τὸ σποίτι τοῦ κυρ Κωσταντή Φιλαδελφιανοῦ, συμφωνίαν ὑπανδρίας
καὶ καθαρὸν σηνικέσιον θέλει καὶ κάμνη ὁ κυρ Γεώργ(ιος) ὁ Μαρμαρᾶς καὶ ἡ συμβία
5 του ἡ κερ 'Ανα μαζοὶ μετὸν κυρ Ιω(άννη) Σάσω τοῦ Κάρλου, ἐκ τῆς Μικόνου, ὅπως
ἐν Θ(ε)ῷ ἀγίῳ να τὸν ἐπάρουσι γαμπρὸν εἰς τὴν ἀνεψιάν τωνε τὴν 'Ανοῦσα, τὴν θυγα-
τέραν τοῦ μακαριτοῦ κυρ Νικολοῦ Διασωρινοῦ τοῦ Ροδίτ(ι), λέγομεν εἰς ἀνδραν της
νόμιμον (καὶ) εὐλογιτικὸν, καθῶς ὅρίζει ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ
Ἐκκλησία· οὕτω τὴν θέλ(ει) καὶ ὁ κυρ Ιω(άννης) τὴν εἰρημένην 'Ανοῦσαν ὁ διὰ γυναί-
f <κγ>καν του νόμιμον παρθέ[[νον]]]
'Αννα τάσσουσιν τῆς Ἀν[ούσας]
πρῶτον μὲν τὴν εὐχήν [τως καὶ εἰς ὄνομαν] προΐκας: 'Αρχὶ τὴν κάμαραν, ὃποῦ ἔχει

] κυρ Γεώργιος καὶ ἡ συμβία του ἡ κερ
τῆς ψυχῆς τωνε καὶ τοῦ γαμπρού τωνε

ἀπό γωνικόν της, καὶ[θῶς εὐρίσκ]ε(ται), πλησί(ων) τοῦ λεγωμένου κυρ Ι'εωργί(ου), μετὸ κατώγιν της, ἀπὸ [τὴν σήμερον]. ὅμοίως καὶ τὸ ἀμπέλ(ην) τοῦ Γυρίου, ὅποι ἔνε πλησίων τοῦ ρηθέντος [ἀπὸ] τὴν σήμερον οὕτως καὶ τὸ πελιγάρδην, ὅποι 15 ἔχει ἀγωραστὸν ὁ κυρ Γεώρ[γ(ιος)] μὲ τὴν κε]ρ Ἀννα ἀπὸ τοῦ ἀδελφού της ἔκει στὸ Γύρι, πλησί(ων) τοῦ ἀμπελίου τοῦ ἄνωθεν, τὸ ἐμυσὸν ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ τὸ ἄλλον ἐμυσὸν ἀποθανόντας τωνε καὶ τῶν διονῶν ἀκόμ(ι) καὶ τὴν κατζάγραν, ὅποι ἔχουσιν ἀπὸ γωνικόν της ἡ κερ Ἀννα εἰς τα Καλαμούρια, πλησίων τοῦ μεγαλειωτάτου μισερ Μπαλή τοῦ μισερ Μάρκου Κρισπου, ἀπὸ τὴν ῥωδίαν καὶ κάτω, νὰ μυραστὴν, νὰ εἴνε 20 διαλεγώνας ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ νύμφη, νὰ πάρουσιν οἶναν μερί(αν) θέλου, ἡ τὴν κάτω ἡ τὴν ἀπάνω, πληρώνοντας ἡ κάτω μερία τοῦ μεγάλου Θεολόγου τῆς Πάτμου ἔνα μέτρον κρασὶν τέλος αἰωνίως καὶ πετεινόπουλα β' τέλος τὸ πράγμαν ὄλλον, τὸ ἐμυσὸν τὸ ἔναν πετεινόπουλ(ον), καὶ τὸ ἄλλον ἐμυσὸν πρᾶγμα τὸ ἄλλον πετεινόπουλον· με τοῦτο ἡ λυνὸς καὶ τὸ πηγάδιν νὰ λογ(οῦνται) τὰ ἐμυσὰ τῆς κάτω [μερί]ας καὶ τ' ἄλλα 25 ἐμυσὰ τῆς ἀπάνω μερίας ἀποξυλου ἡ λεγωμένη κατζάγρα []αύτως· ὅμοίως καὶ τὸ χωράφην, τὸ ἔχουσιν ἀγωραστ(ὸν) ἀπὸ τὸν Ἰω(άννη) τοὺς γυναικάδερφόν του, πλησί(ων) τοῦ κυρ Δημητρ(ίου) τοῦ Τζανετή καὶ του Ἀντωνίου Τσιαντάφιλου, καθῶς ἐυρίσκεται σπαρμένον, ἀπὸ τὴν σήμερον παπλώματ(α) γ'. εστάντας ζευγάρια γ'. μαξελάρια ζευγάρια ε' κεντιτὰ κουρτήνες β' κεντιταῖς γυροκαύρτηνα κεντιτὰ τυλάρην καινούριον γεμάτον 30 καὶ ἄλλον εὔκερον· προσκεφαλάδια δ'. ταυλομάντιλα πίχες κε· μπολιες ιε· ἀνεπετάρη χρυσὸν α' μαργαριταρένη σκούφια· δακτυλί(δια) χρυσὰ δ'. μπουταρόλ(α) ἀργυρὰ δ'. βατζέλ(ι) α' στάνια κομάτ(ια) γ'. κασέλες γ'. πάγκον α' καδέγλες βενέτικες β'. κουρτήνες τοῦ τείχου β'. βουτζοία κρασικὰ εὔκερα β' καὶ εἰς τὸν θάνατόν των εἴτι τῶν ἐθέλει ἐυρεθεῖ, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ρεσαλβάροντας ἀπὸ ντεσγράτζιαν καὶ μπε- 35 ζώνιαν, ὅποι νὰ τοῖς εὔρει, καὶ ἀπὸ παι(δία) εὐλογιτικὰ, ὅποι να ἥθελεν ἀκαδέρει στὸ ὕστερον να κάμου· καὶ δουκ(άτα) ι' ὁ διὰ τὴν ψυχήν τ(ως).

'Απὸ δὲ καὶ ὁ κυρ Ἰω(άννης) ὁ γαμπρὸς τάσσι καὶ προμετέρει καὶ αὐτὸς τῆς συμβίας του καὶ τῶν παιδίων, ὅποι θέλει κάμει με ταυτὴν δουκ(άτα) χρυσὰ ρ', ἦγουν ἐκατ(ὸν), τὰ ὅποια λέγει πῶς ἔχει ἀφητὰ εἰς τὴν Χίον, εἰς τῆς ἀδελφῆς του τὰ χέρια, 40 καὶ τὴν φωρεσίαν του ὄλ(ην), καὶ εἴ τι ἄλλον κοιστάρει νὰ εἴνε τῆς γυναικός του καὶ τῶν παιδίων τως.—Καὶ μετὴν κοντετζίων ἐτούτη θέλουσ(ιν) καὶ οἱ δίο μεροίδες· ὅτι ἀν κάμου(σιν) παι(δία) εὐλογιτικὰ ἐκ τῆς σαρκός των, νὰ εἴνε ὄλλα τῶν παιδίων τως· ἡ δὲ καὶ ἡ νύμφη ἀποθάνη ἀκληρος, ὁ γαμπρὸς νὰ ἔχει ἔναν κρεβατοστρῶσι κατὰ τὴν ὁζάντζαν τοῦ τόπου μας, καὶ τὰ ἐποίλοιπά τ(ης) προικία νὰ στρέφουντε εἰς τοὺς 45 πλαία της πρόξυμοις, εὐγαλούμενον ἀπὸ κείνα, ὅποι ἔνε κόποι καὶ ἀγοραῖς τοῦ κυρ Γεωργ(ίου) Μαρμαρά, (καὶ) νάναστρέφουνται εἰς αὐτὸν καθολικά, ρινουντζιάροντάς του

78 * ἀ. ν' ἀναστρέφουνται

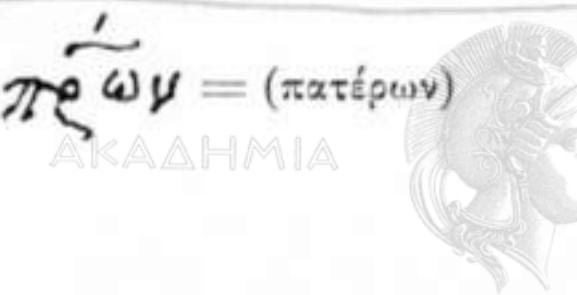

f. (χγ) ν καὶ ἡ συμβίᾳ του τὰ δικαι[ιώμ]ατά της ἔτζει πάλλη ἀν αποθάνη καὶ ὁ γαμπρὸς
ἀκλήρος] τὸ ἐδικόν του ὄλλον ἕως οὐ να κρατή τὴν τιμὴν του,
50 καὶ να μ[πληρ]ώνοντα ἡ τημὴ του, να στρέφουνται εἰς τοῖς
συμωτέροις του [Βάλουσιν] (καὶ) ἀληλογίας (ύπέρπυρα) φ', ὅποιον μέρος
ἀληλογίσ(η), νὰ τὰ πληρώνει τὰ γῆμαση [τῆς ἀφεντί(ας)] (καὶ) τὰ γῆμαση τῆς μερίδος,
ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Ὁ διὰ μαρτυρίας τοῦ] τὴν καλδώρω ταὶ
τοῦ μαΐστρο Μμανόλ(ι) Καλαβροῦ καὶ τοῦ μαΐστρο] Ντασύφαντου καὶ
55 τοῦ κυρίου Ιω(άννη) Μακρί τοῦ Ἀναπλιώτη.—

f. (χβ) τ

Εὐγαλμ(ένη).

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφος', μηνὶ Ἀπριλίω ιδ'. Εἰς τὴν Ναξίαν, εἰς τὸ μοναστήρι τῆς ἀγιωτάτης Ἀγγελοχαιρέτιστος, ἐμπροσθεν τῶν ὑποκάτωθ(εν) γεγραμμ(ένου) (χαὶ) παρακαλετῶν μαρτύρων ἐνεφανήσθην 5 ἐκεῖ κατα παρησί(ας) ἡ ἀρχόντισα ἡ Πατέρας Αγίας τοῦ μισερ Νικολοῦ Κρουσέντζου, ἡ ὅποια ἔχοντας τὸν νοῦν της καὶ τὴν ὑγειανὴν τὴν ἀλωτταν καθαρὰν θέλει οἰκία της
βουλῆς καὶ θεοὺς καὶ χάμη τὸ πατέρον τούτον εἰς ἀφεστὸν τὸν ἀμαρτιῶν αὐτῆς
καὶ τῶν γωναίων της. Γροικόντας πρὸς τὴν ὑγειανὴν γεγραμμ(ένου) μοναστήρην, τοῦ
ὅποιου θέλει καὶ ἀφίνη ἀποθανόντας πρὸς τὸν ψυχικὸν καὶ εἰς ὄνομα ψυχικοῦ ὅτι δὲ
10 ἄρα καὶ ἀν ἔχει ἀπὸ λογαρασμὸν τῶν γοναίων της (καὶ) ἀπὸ πᾶσα ἄλλης λογῆς
μόδον καὶ τρόπον, καὶ ὅτι ἄλλον ἥθελεν ἀκοιστάρη ἕως ὅλλην της τὴν ζωὴν, στάμ-
πελε μόμπηλε, ἔτζει ἀπὸ τὰ π(ε)ρασμένα, ὅποινε ἀπὸ προικίον της, ώσσὰν ἐκείνα ὅποι
ἐκάμασιν καὶ θέλουν κάμειν μετὸν ἀνωθέν της συμβίον, θέλει θεληματικὸς καὶ ἀφίνη
τα τοῦ λεγομένου μοναστηρίου αἰωνίως, γῆγουν ὁ διὰ τὴν ψυχήν (τη)ς, ώς ἀνωθ(εν).
15 Καὶ ποτὲ δια κανέναν καιρὸν κανεῖς ἀπὸ τοῖς ἐδικοίς της νὰ μὴν ἔχει τρόμηξη νὰ
κοντραδίῃ στὸ λεγόμενον ψυχικὸν εἰς βάρηταν τῆς Κεράς μας καὶ εἰς ἄραν καὶ κατά-
ραν τῶν γοναίων μου καὶ ἐμοῦ τῆς ἀμαρτωλῆς, καὶ τοῦτο ἔστοντας καὶ ἐγὼ ώσσὰν
κερὰ καὶ νικοκερὰ τῶν πραγμάτων μου ἐμπόρου καὶ μπορῶ να ταφίσω, ὅπου μου
φανή διχῶς κοντραδιτζίων κανενὸς. Τ' ἀφείνω το λοιπὸν τοῦ λεγωμένου μοναστηρίου
20 τῆς Κεράς μας τῆς Ἀγγελοχαιρέτιστος ώς ἀνωθ(εν), μετὴν κοντετζίων ἐτούτη, νὰ
μὴν ὑμποροῦν ποτὲ νὰ πουληθοῦν, μὴδὲ να χαριστοῦν, μηδε να λιεναριστοῦν, μόνον νὰ
εἶνε τῆς Κεράς μας τῆς ἀνωθέν Ἀγγελοχαιρέτιστος αἰωνίως, εἰς γωβέρνον τῶν (πατέ-
ρων), ὅποι θέλουν ἥστε εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήρι ἀπὸ τὸ ὅρδινε τῶν πρεδικαδώρων,

79 '8 ἀ. τ' ἀφίσω '1 ἀ. ν' ἀλιεναριστοῦν '2-23 χειρο. = (πατέρων)